

Ondernemen zit in de genen. In deze serie vertellen ouders, kinderen, broers en zussen die samen of ieder een eigen bedrijf hebben over hun overeenkomsten en verschillen.

NAAM	Da Vinci
ACTIVITEIT	Automatisering kapsalons
VESTIGINGSPLAATS	Vorden
AANTAL MEDEWERKERS	25
OPRICHTINGSJAAR	1996
EIGENAAR	Jim Heersink

‘Ik probeer haar niet voor de voeten te lopen’

Na een bijna-faillissement als kapper revancheerde Jim Heersink zich met Da Vinci.

Sinds 2012 heeft dochter Lidwien het heft in handen bij de kapsalon-automatiseerder.

‘Als ik alleen had moeten werken, was ik doodongelukkig geweest.’

Tekst: Frank den Hoed | Foto's: Ton Poortvliet, familie Heersink

Jim Heersink (56)

‘M'n pa is begonnen met de kapsalon. Mijn ding is het nooit echt geweest. Als je achter de stoel staat, ben je nooit klaar. Dus ben ik op zoek gegaan naar een manier om m'n geld te verdienen zonder knippen. Ik ben de zaak sterk gaan uitbreiden. Maar dat betekende bijna mijn faillissement.’

‘Terwijl ik met mijn rug tegen de muur stond, is het idee voor Da Vinci ontstaan. Ik ben lui, dus als ik iets kan automatiseren, zal ik het niet nalaten. Op het vlak van kappersautomatisering was er niets. Dus ik heb alles van nul af moeten verzinnen. Met vallen en opstaan is me dat gelukt.’

‘Lidwien werkt alweer vijf jaar in het familiebedrijf. Sinds anderhalf jaar is ze algemeen directeur. Omdat ook de tweeling nu in het bedrijf zit, heeft zij meer ruimte om te ondernemen. Ik ben nu veel minder in de zaak. Ik werk er hard aan om haar niet voor de voeten te lopen. En ik denk dat me dat goed af gaat. Toen ze net hier werkte, belde ze me nog vaak om iets te vragen. Nu trekt ze veel meer haar eigen plan.’

‘In het begin liepen we samen allerlei netwerkbijeenkomsten af. Totdat ze zei: ‘Pap, als jij ergens binnenkomt lopen ze allemaal op jou af. Dan voel ik me het kind van. Ik heb liever niet meer dat je mee gaat.’ Nu vraagt ze me juist weer mee. Vragen de aanwezigen me bij binnenkomst: ‘Ben jij de vader van?’ Daar kan ik dan echt van genieten.’

‘De buitenkant van Lidwien is beduidend beter uitgevoerd dan de mijne. Maar voor de rest zijn we goed vergelijkbaar: creatief, ondernemend, daardoor onrustig. Ze wil snel vooruit, het bedrijf verder ontwikkelen. Het moet grootser worden. En dat vind ik leuk, want dat is mijn droom ook altijd geweest.’

‘Door mijn vader heb ik een hekel gekregen aan alles wat moet. Ik waak ervoor dat ik bij Lidwien dezelfde fout maak. Als zij iets op haar manier wil doen, laat ik haar daarin vrij. Ook als ik ervan overtuigd ben dat het op een andere manier beter uitpakt. Ik zou teleurgesteld zijn als zij iets zou doen dat ook maar enigszins lijkt op wat we nu doen. Dan vind ik dat we zijn mislukt.’

Lidwien Heersink (27)

‘Als kind droomde ik al van een eigen bedrijf. Na mijn opleiding aan de kunstacademie heb ik nog even getwijfeld over wat ik zou gaan doen: verder studeren of mijn droom achterna gaan. Uiteindelijk heb ik geen van beiden gedaan.’

‘Ik ben in loondienst gaan werken bij een grafisch bureau. Maar op dag twee had ik het daar al gezien. Ik moest aan de lopende band logootjes ontwerpen. Daar kon ik mijn creativiteit niet in kwijt. Daarop ben ik alsnog bij mijn vader aan de slag gegaan. Achteraf gezien had ik geen betere stap kunnen doen. Het bedrijf zoals hij het heeft opgebouwd is een geweldige basis van waaruit ik volgende stappen kan zetten.’

‘Jim is de enige die mij snapt. Hij heeft aan een half woord genoeg om te weten waar ik naar toe wil. Ik weet nog goed dat ik een cursus deed bij de bank, die hij ook een keer had gedaan. Voor een testje vroegen ze me uit een groot aantal woorden er drie kiezen die bij mij pasten. Bleek ik twee ervan hetzelfde te hebben gekozen als hij. Dit soort dingen hebben we vaker.’

‘M'n vader geeft me alle ruimte. Zijn credo is: ‘Er is niets mis mee als je een keer op je gezicht gaat. Daar leer je alleen maar van.’ Het is goed dat hij er zo tegenaan kijkt. Anders was ik denk ik allang weggeweest. We brainstormen regelmatig. Ik vraag hem van alles. En hij vertelt mij ook van alles: gevraagd én ongevraagd.’

‘Het is wel prettig om dingen samen te doen. Als ik alleen had moeten werken, was ik doodongelukkig geweest. Sinds september zitten ook mijn zussen in het bedrijf. Nu kunnen we er onze onderneming van maken.’

‘Mijn opa heeft de mooiste kapsalon van Vorden en omgeving opgezet, mijn vader het mooiste automatiseringsbedrijf in de kappersbranche. En ik werk nu samen met mijn zussen aan de volgende stap: het grootste consumentenplatform van Nederland: *barberbooking*. Een website waar mensen een afspraak voor een kappersbezoek kunnen plannen. De kennis daarvoor ligt hier voor het grijpen. Het zal me niet gebeuren dat een ander met dit idee aan de haal gaat. Dit moet een succes worden.’ ■